

Dosarul nr.3ra-40/19

Prima instanță: Judecătoria Hîncești, sediul Central (jud: T.Mereuță)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: V.Buhnaci, A.Malfi, M.Guzun)

ÎNCHEIERE

16 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Victor Burduh
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de Igor Botnaru,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Igor Botnaru
împotriva Președintelui raionului Hîncești, Consiliului raional Hîncești cu
privire la contestarea actului administrativ, restabilirea în funcție, încasarea
salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă și repararea prejudiciului
moral,

împotriva deciziei din 24 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-
a respins apelul declarat de Igor Botnaru și s-a menținut hotărârea din 21
decembrie 2017 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 18 septembrie 2017, Igor Botnaru a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Președintelui raionului Hîncești, Consiliului raional Hîncești
cu privire la contestarea actului administrativ, restabilirea în funcție, încasarea
salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă și repararea prejudiciului
moral.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că la 1 august 2017 în cadrul
ședinței Comisiei de disciplină din cadrul Aparatului Președintelui raionului
Hîncești a fost examinat raportul cu privire la ancheta de serviciu întocmit la 27
iulie 2017, conform căruia în conformitate cu art. 64 alin. (1) lit. b) din Legea cu
privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158 din 4 iulie
2008 pentru săvârșirea unei abateri disciplinare care a avut consecințe grave s-a
propus sancțiunea disciplinară - destituirea din funcția publică.

Ca urmare, prin dispoziția nr. 221-c din 15 august 2017 a Președintelui
raionului Hîncești „Cu privire la destituirea din funcția publică” a fost destituit
din funcția de specialist principal în cadrul Secției Administrație Publică,
Secretariat și Protocol pentru săvârșirea unei abateri disciplinare.

În opinia sa, dispoziția enunțată este ilegală și neîntemeiată, iar concedierea sa nemotivată, invocând în acest sens că abaterile disciplinare sunt prevăzute expres și exhaustiv în lege, iar pretinsa faptă ce a comis-o și ce ar constitui abatere disciplinară și ar fi avut consecințe grave, de facto nu ar exista în lege.

Din considerentul că prin dispoziția din 15 august 2017, Președintele raionului Hîncești a aplicat o sancțiune disciplinară în lipsa abaterii disciplinare a fost depusă prezenta acțiune, solicitând în urma concretizării acțiunii, anularea dispoziției nr. 221-c din 15 august 2017 a Președintelui raionului Hîncești „Cu privire la destituirea din funcția publică”, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă și repararea prejudiciului moral.

Prin hotărârea din 21 decembrie 2017 a Judecătorei Hîncești, sediul Central, cererea de chemare în judecată depusă de Igor Botnaru a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 24 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Igor Botnaru și s-a menținut hotărârea din 21 decembrie 2017 a Judecătorei Hîncești, sediul Central.

Pentru a hotărî astfel, instanțele de judecată au constatat că funcționarul public Igor Botnaru a comis abatere disciplinară exprimată prin încălcarea îndatoririlor de serviciu și a normelor de conduită a funcționarului public, lezarea prestigiului autorității publice, și anume, prin neincluderea discursului Președintelui raionului Hîncești în conținutul procesului-verbal nr. 3 al ședinței operative din 17 iulie 2017, reclamantul și-a încălcat atribuțiile de serviciu. Or, deținând funcția de specialist principal în Secția Administrație Publică, Probleme de Secretariat și Protocol, dânsul era investit cu atribuția de stenografiere a ședinței și întocmire a procesului-verbal, atribuție pe care trebuia s-o îndeplinească cu responsabilitate și corectitudine, condiție însă ce nu se atestă la caz, deoarece în conținutul procesului-verbal, reclamantul a înlocuit discursului Președintelui raionului Hîncești cu expresii necenzurate și ofensatoare, prin ce a încălcat normele de conduită ale funcționarului public, care îl obligă să aibă un comportament bazat pe respect și amabilitate în relațiile cu conducătorii și colegii.

Din aceste raționamente, instanțele de judecată au respins argumentul lui Igor Botnaru precum că fapta comisă nu constituie abatere disciplinară. Or, prin prisma dispozițiilor Codului de conduită al funcționarului public și ale Legii privind funcția publică și statutul funcționarului public, neîndeplinirea atribuțiilor de serviciu, încălcarea normelor de conduită profesională și lezarea prestigiului autorității publice constituie abatere disciplinară.

La acest segment, instanțele de judecată au reținut că procesul-verbal al ședinței Consiliului raional reprezintă un act public de importanță majoră, iar includerea în conținutul acestuia a unor date eronate sau incomplete are impact negativ asupra activității administrației publice locale.

Sub un alt aspect, s-a reținut că reclamantul nu doar a omis să includă discursul Președintelui raionului în conținutul procesului-verbal, ci și l-a

înlocuit cu expresii necenzurate și ofensatoare, prin ce a manifestat lipsă de respect și a lezat imaginea și prestigiul atât a președintelui raionului, cât și a autorității publice, circumstanțe care permit a conchide că consecințele abaterii disciplinare comise de reclamant sunt grave, iar dispoziția care se solicită a fi anulată este adoptată în conformitate cu rigorile legislației în vigoare.

La 5 noiembrie 2018, Igor Botnaru a declarat recurs împotriva deciziei din 24 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 21 decembrie 2017 a Judecătorei Hîncești, sediul Central, solictând admiterea recursului, casarea actelor judecătorești contestate ce formează obiectul prezentului recurs, cu pronunțarea unei hotărâri noi, de admitere integrală a acțiunii.

În susținerea recursului s-au indicat motivele de drept și de fapt invocate în cererea de chemare în judecată și în cea de apel anexate la dosar, suplimentar invocându-se că, la examinarea cauzei atât instanța de fond cât și cea de apel au interpretat eronat normele de drept material și au încălcat normele de drept procedural, nefiind constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, și anume, instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au soluționat chestiunile principale pe care au avut obligația să le soluționeze, nu au stabilit consecințele grave ale faptei pe care ar fi comis-o considerată abatere disciplinară.

În opinia sa, nu există probe suficiente care ar demonstra consecințele grave pe care le-a produs fapta imputată, astfel că în consecință se impune că fapta pe care ar fi comis-o nu poate fi calificată drept abatere disciplinară care a avut consecințe grave, cu atât mai mult că dânsul nu a încălcat nici o normă de conduită stabilită în Legea privind codul de conduită a funcționarului public, iar fapta enunțată nu poate fi încadrată în nici una dintre aceste norme.

În atare împrejurări, instanțele de judecată s-au eschivat de la exercitarea obligației impusă prin lege, de îndeplinire a actului de justiție, au examinat superficial circumstanțele cauzei, nu au intrat în esența litigiului și nu au apreciat toate circumstanțele și probele existente ale cauzei, pronunțând hotărâri neîntemeiate de respingere ca neîntemeiată a acțiunii.

Conform art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 24 iulie 2018 (f.d.135), însă date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat de Igor Botnaru la 5 noiembrie 2018 (f.d.145) este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat Igor Botnaru, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul vizat urmează a fi declarat inadmisibil.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Igor Botnaru, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Igor Botnaru.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Igor Botnaru, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Victor Burduh

Tamara Chișca-Doneva